

Р. Я. Якимів (Нац. аграр. ун-т, Київ)

ПРО ШВИДКІСТЬ ЗБІЖНОСТІ МЕТОДУ РІТЦА ДЛЯ ЗВИЧАЙНИХ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНИХ РІВНЯНЬ

We obtain direct and inverse theorems on the approximation of solutions of self-adjoint boundary-value problems for the Sturm – Liouville equation on a finite interval by the Ritz method.

Отримано прямі та обернені теореми апроксимації методом Рітца розв'язків самоспряжених крайових задач для рівняння Штурма – Ліувілля на скінченному інтервалі.

1. Постановка задачі. Формулювання основних результатів. Розглянемо граничну задачу

$$-\frac{d}{dx}\left(p(x)\frac{du}{dx}\right) + q(x)u(x) = f(x), \quad (1)$$

$$u'(0) = u'(\pi) = 0, \quad (2)$$

де $f \in L_2(0, \pi)$, функція $q(x) > 0$ неперервна на $[0, \pi]$, а функція $p(x) > 0$ неперервно диференційовна на цьому ж інтервалі.

Основною метою роботи є отримання похибки наближеного розв'язку задачі (1), (2), побудованого за методом Рітца.

Згідно з принципом Діріхле задача знаходження розв'язку рівняння (1) зводиться до знаходження мінімуму функціонала

$$F(u) = \int_0^\pi \left(p(x) \left| \frac{du}{dx} \right|^2 + q(x) |u^2(x)| \right) dx - 2 \operatorname{Re} \int_0^\pi f(x) \overline{u(x)} dx \quad (3)$$

на класі функцій $u(x) \in W_2^1(0, \pi)$, для яких перші похідні на кінцях інтервалу перетворюються в нуль. Його наближення u_n , згідно з методом Рітца, будемо шукати у вигляді

$$u_n = \sum_{k=1}^n a_k \varphi_k(x),$$

де $\varphi_k(x) = \sqrt{2/\pi} \cos kx$, $k \in N$, а коефіцієнти a_i визначаються з умови, що $F(u_n) = \min F(v)$, $v \in H_n$, де H_n — лінійна оболонка елементів $\varphi_1, \varphi_2, \dots, \varphi_n$.

В подальшому будемо позначати через $C^n([0, \pi])$ множину n разів неперервно диференційовних на $[0, \pi]$ функцій, а $W_2^n([0, \pi])$ — соболевські простори, які визначаються [1], як поповнення $C^n([0, \pi])$ за нормою

$$\|u\|_{W_2^n([0, \pi])} = \|u^{(n)}\|_{L_2([0, \pi])}.$$

Основні результати роботи сформульовані в наступних твердженнях.

Теорема 1. Нехай $q(x) \in C^{2m-2}[0, \pi]$ і $q^{(2k-3)}(0) = q^{(2k-3)}(\pi) = 0$, $k = \overline{2, m}$, $p(x) \in C^{2m-1}[0, \pi]$ і $p^{(2k-3)}(0) = p^{(2k-3)}(\pi) = 0$, $k = \overline{2, m}$, $f(x) \in W_2^{2m-2}[0, \pi]$ і $f^{(2k-3)}(0) = f^{(2k-3)}(\pi) = 0$, $k = \overline{2, m}$, тоді

$$\|u_n - u\|_{L_2(0, \pi)} = o\left(\frac{1}{(n+1)^{2m}}\right) \quad \forall m \geq 2, \quad (4)$$

$$\|u_n - u\|_{W_2^1[0, \pi]} = o\left(\frac{1}{(n+1)^{2m-1}}\right) \quad \forall m \geq 2, \quad (5)$$

де u_n — наближений розв'язок задачі (1), (2), побудований методом Рітца за системою функцій $\varphi_k(x) = \sqrt{2/\pi} \cos kx$, $k \in N$.

У випадку нескінченної диференційовності коефіцієнтів рівняння (1) справедливе таке твердження.

Наслідок. Нехай $p(x), q(x) \in C^\infty[0, \pi]$ і $q^{(2k-1)}(x) = p^{(2k-1)}(x) = 0$ для кожного $x \in T = \{0, \pi\}$, $k = 1, 2, \dots$. Тоді умови

$$f(x) \in C^\infty[0, \pi], \quad f^{(2k-1)}(0) = f^{(2k-1)}(\pi) = 0, \quad k = 0, 1, \dots,$$

еквівалентні співвідношенню

$$\|u_n - u\|_{W_2^1[0, \pi]} = o\left(\frac{1}{n^\alpha}\right) \quad \forall \alpha > 0,$$

де u_n задовольняє умови теореми 1.

У разі аналітичності коефіцієнтів справедлива наступна теорема.

Теорема 2. Нехай виконуються умови наслідку і додатково $q(x), p(x)$ аналітичні на $[0, \pi]$. Тоді умови: $f(x)$ — аналітична на $[0, \pi]$, $f^{(2k-1)}(0) = f^{(2k-1)}(\pi) = 0$, $k = 0, 1, \dots$, еквівалентні співвідношенню

$$\exists \alpha > 0: e^{\alpha n} \|u - u_n\|_{W_2^1[0, \pi]} \rightarrow 0, \quad n \rightarrow \infty,$$

при цьому $u(x)$ аналітична на $[0, \pi]$.

Якщо ж $q(x), p(x)$ — цілі функції, то для виконання оцінки

$$\forall \alpha > 0: e^{\alpha n} \|u - u_n\|_{W_2^1[0, \pi]} \rightarrow 0, \quad n \rightarrow \infty,$$

необхідно і достатньо, щоб $f(x)$ була цілою і задовольняла ті ж граничні умови, при цьому $u(x)$ — ціла на $[0, \pi]$, u_n задовольняє умови теореми 1.

Зауважимо, що з оцінки (5) випливає

$$\|u_n - u\|_{C(0, \pi)} = o\left(\frac{1}{(n+1)^{2m-1}}\right) \quad \forall m \geq 2. \quad (6)$$

Відмітимо, що оцінку (6) при $m = 1$ було отримано раніше в [2, 3] (детальніше див. огляд [4]). При $m \geq 2$ оцінку (6) отримано вперше. При цьому самої гладкості функцій $q(x), p(x), f(x)$ для отримання оцінки замало, потрібно щоб $q(x), p(x), f(x)$ задовольняли крайові умови, вказані в формулюванні теореми 1.

2. Доведення основних результатів. Нехай тепер

$$D(A) = \{u(x): u(x) \in W_2^2[0, \pi]: u'(0) = u'(\pi) = 0\},$$

а оператор

$$Au = -\frac{d}{dx}\left(p(x)\frac{du}{dx}\right) + q(x)u, \quad u \in D(A). \quad (7)$$

Далі на $D(B) = D(A)$ введемо оператор

$$Bu = -\frac{d^2u}{dx^2} + u. \quad (8)$$

Відомо, що A і B — додатно визначені самоспряжені оператори в $L_2(0, \pi)$ з дискретним спектром [5]. Власні значення оператора B — $\lambda_n(B) = n^2 + 1$, $\sqrt{2/\pi} \cos nx$ — відповідний ортонормований базис власних функцій оператора B . Тоді задачу (1), (2) можна записати у вигляді

$$Au = f. \quad (9)$$

Для доведення результатів потрібна буде наступна лема.

Лема. Нехай $q(x) \in C^{2n-2}[0, \pi]$ і $p(x) \in C^{2n-1}[0, \pi]$. Для того щоб $D(A^n) = D(B^n)$ при кожному $n \geq 2$, необхідно і достатньо, щоб виконувались умови:

$$1) \quad q^{(2k-3)}(0) = q^{(2k-3)}(\pi) = 0 \quad \forall k = \overline{2, n};$$

$$2) \quad p^{(2k-3)}(0) = p^{(2k-3)}(\pi) = 0 \quad \forall k = \overline{2, n}.$$

Доведення. Достатність. 1. Покажемо справедливість твердження у випадку $n = 2$, тобто якщо $q'(0) = q'(\pi) = 0$ і $p'(0) = p'(\pi) = 0$, то $D(A^2) = D(B^2)$. Розглянемо

$$D(B^2) = \{u(x): u(x) \in W_2^4[0, \pi]: u'(0) = u'(\pi) = 0, u'''(0) = u'''(\pi) = 0\},$$

$$D(A^2) = \{u(x): u(x) \in D(A): Au \in D(A)\} = \{u(x): u(x) \in W_2^4[0, \pi]: u'(0) = u'(\pi) = 0,$$

$$\left(-p(x)u''(x) - p'(x)u'(x) + q(x)u(x)\right)' = 0 \quad \forall x \in T = \{0, \pi\}\}. \quad (10)$$

Розписавши рівність (10) і врахувавши, що $u'(x) = 0$ та $p'(x) = q'(x) = 0 \quad \forall x \in T$, будемо мати, що $p(x)u'''(x) = 0$. Оскільки $p(x) \geq p_0 > 0$, то $u'''(0) = u'''(\pi) = 0$. Отже, $D(A^2) = D(B^2)$.

2. Припустимо, що якщо $q^{(2k-3)}(0) = q^{(2k-3)}(\pi) = 0 \quad \forall k = \overline{2, n}$ і $p^{(2k-3)}(0) = p^{(2k-3)}(\pi) = 0 \quad \forall k = \overline{2, n}$, то $D(A^n) = D(B^n)$. Покажемо, що при виконанні умов

$$q^{(2n-1)}(0) = q^{(2n-1)}(\pi) = 0, \quad p^{(2n-1)}(0) = p^{(2n-1)}(\pi) = 0 \quad (11)$$

будемо мати $D(A^{n+1}) = D(B^{n+1})$, де

$$D(B^{n+1}) = \{u(x): u(x) \in W_2^{2n+2}[0, \pi]: u^{(2k-1)}(0) = u^{(2k-1)}(\pi) = 0, k = \overline{1, n+1}\},$$

$$D(A^{n+1}) = \{u(x): u(x) \in W_2^{2n+2}[0, \pi]: u^{(2k-1)}(0) = u^{(2k-1)}(\pi) = 0, k = \overline{1, n},$$

$$\left(-p(x)u''(x) - p'(x)u'(x) + q(x)u(x)\right)^{(2n-1)} = 0 \quad \forall x \in T\}. \quad (12)$$

Оскільки $D(A^n) = D(B^n)$, то з (12) можна отримати

$$-p(x)u^{(2n+1)}(x) - (2n-3)p^{(2n-1)}(x)u''(x) + q^{(2n-1)}(x)u(x) = 0, \quad (13)$$

звідки, враховуючи (11), отримуємо

$$u^{(2n+1)}(0) = u^{(2n+1)}(\pi) = 0.$$

Отже, $D(A^{n+1}) = D(B^{n+1})$.

Необхідність. 1. Нехай $D(A^2) = D(B^2)$. Тоді, порівнюючи рівності (10), маємо $-2p'(x)u''(x) + q'(x)u(x) = 0 \quad \forall x \in T$. Підставимо у цю рівність функцію $\varphi_k(x) = \cos kx \in D(B)$, яка задовольняє граничні умови. Будемо мати

$$2k^2 p'(x) \cos kx + q'(x) \cos kx = 0.$$

Якщо $x \in T$, тоді при $k=1: 2p'(x) + q'(x) = 0$, а при $k=2: 8p'(x) + q'(x) = 0$. Звідси випливає, що $p'(x) = q'(x) = 0 \quad \forall x \in T$.

2. Нехай тепер з того, що $D(A^n) = D(B^n)$ для деякого n , випливає

$$p^{(2k-3)}(x) = q^{(2k-3)}(x) = 0 \quad \forall x \in T, \quad k = \overline{1, n}. \quad (14)$$

Покажемо тепер, що якщо виконується рівність $D(A^{n+1}) = D(B^{n+1})$, то

$$p^{(2n-1)}(x) = q^{(2n-1)}(x) = 0 \quad \forall x \in T.$$

Дійсно, враховуючи (14), з рівності (12) отримуємо

$$-(2n-3)p^{(2n-1)}(x)u''(x) + q^{(2n-1)}(x)u(x) = 0 \quad \forall x \in T. \quad (15)$$

Підставивши у цю рівність замість $u(x)$ функцію $\varphi_k(x) = \cos kx$, будемо мати

$$(2n-3)k^2 p^{(2n-1)}(x) \cos kx + q^{(2n-1)}(x) \cos kx = 0.$$

Якщо $x \in T$, то при $k=1: (2n-3)p^{(2n-1)}(x) + q^{(2n-1)}(x) = 0$, а при $k=2: 4(2n-3)p^{(2n-1)}(x) + q^{(2n-1)}(x) = 0$.

Визначник системи цих рівнянь відмінний від нуля, отже, система має тільки тривіальний розв'язок, тобто $p^{(2n-1)}(x) = q^{(2n-1)}(x) = 0 \quad \forall x \in T$.

Отже, необхідність доведено.

Далі, для довільного замкненого лінійного оператора A в сепарабельному гільбертовому просторі H з щільною областю визначення $D(A)$: введемо простори

$$C^\infty(A) = \bigcap_{n \in N_0} D(A^n), \quad N_0 = \{0, 1, 2, \dots\}.$$

При $\beta > 1$ позначимо

$$C_{\{n^{n\beta}\}}(A) = \{f \in C^\infty(A) \mid \exists \alpha > 0, \exists c > 0: \|A^k f\| \leq c \alpha^k n^{n\beta}, k \in N_0\},$$

$$C_{(n^{n\beta})}(A) = \{f \in C^\infty(A) \mid \forall \alpha > 0, \exists c = c(\alpha) > 0: \|A^k f\| \leq c \alpha^k n^{n\beta}, k \in N_0\}.$$

У нашому випадку, якщо $H = L_2(0, \pi)$, B — введений за формулою (8) оператор диференціювання, то $C^\infty(B)$ — множина $C^\infty[0, \pi]$ звичайних нескінченно диференційованих на $[0, \pi]$ функцій, для яких усі непарні похідні на кінцях відрізка перетворюються на нуль; $C_{\{n^{n\beta}\}}(B)$, $C_{(n^{n\beta})}(B)$ збігаються з просторами всіх аналітичних на $[0, \pi]$ і відповідно цілих функцій, для яких всі непарні похідні на кінцях відрізка перетворюються в нуль.

Тоді, як показано в [6], має місце таке твердження.

Твердження. Нехай A і B — додатно визначені самоспряжені оператори в H , оператор B споріднений з A ($D(B) = D(A)$), $\{e_k\}_{k=1}^{\infty}$ — ортонормований базис власних векторів оператора B . Тоді:

$$1) \text{ для кожного } u \in D(B^k) \Rightarrow \|Au_n - f\| \leq c \lambda_{n+1}^{-(n-1)}(B) \|Q_n^{\perp} B^k u\|;$$

$$2) u \in C^{\infty}(B) \Leftrightarrow \|Au_n - f\| = o(\lambda_n^{-k}(B)) \quad \forall k \in N;$$

$$3) u \in C_{\{\lambda_n^{1/\beta}\}}(B) \Leftrightarrow \exists \alpha > 0, \exists c > 0: \|Au_n - f\| \leq c \exp(-\alpha \lambda_n^{1/\beta}) \quad \forall k \in N;$$

$$4) C_{(\lambda_n^{1/\beta})}(B) \Leftrightarrow \forall \alpha > 0, \exists c = c(\alpha) > 0: \|Au_n - f\| \leq c \exp(-\alpha \lambda_n^{1/\beta}) \quad \forall k \in N,$$

де $\lambda_n(B)$ — власні числа оператора B , u_n — наближений розв'язок рівняння $Au = f$, побудований методом Рітца за системою функцій $\{e_k\}_{k=1}^{\infty}$.

Із реалізації твердження для операторів A і B , визначених за формулами (7) і (8), застосування леми та справедливості оцінок

$$\|u_n - u\|_{L_2(0, \pi)}^2 \leq \frac{c}{\lambda_n} \|u_n - u\|_{W_2^1[0, \pi]}^2 \leq \frac{c}{\lambda_n^2} \|Au_n - f\|_{L_2(0, \pi)}^2,$$

де c — константа, впливає доведення результатів теорем 1 та 2 і наслідку.

Аналогічні результати можна сформулювати у випадку, коли на рівняння (1) накладаються інші самоспряжені граничні умови, наприклад $u(0) = u(\pi) = 0$.

1. Березанский Ю. М., Ус Г. Ф., Шефтель З. Г. Функциональный анализ. — Киев: Выща шк., 1990. — 600 с.
2. Крилов М. М. Основні проблеми математичної фізики і техніки. Наукові дослід з прикладної математики. — Київ: Держтехвидав УРСР, 1932. — 251 с.
3. Джишкаріани А. В. О быстроте сходимости метода Бубнова-Галеркина // Журн. вычислит. математики и мат. физики. — 1964. — 4, № 2. — С. 343–348.
4. Лучка А. Ю., Лучка Т. Ф. Возникновение и развитие прямых методов математической физики. — Киев: Наук. думка, 1985. — 239 с.
5. Наймарк М. А. Линейные дифференциальные операторы. — М.: Физматгиз, 1969. — 526 с.
6. Горбачук В. И., Горбачук М. Л. Операторный подход к задачам аппроксимации // Алгебра и анализ. — 1997. — 9, вып. 6. — С. 90–108.

Одержано 15.02.2000